

- Ей, срамота-та ти ще ся яви:
^бОтмъщеніе ще земж,
 И не ще бждж умоленъ отъ чловѣка.
 4 ^аИме-то на нашій-тъ Искупитель е Господь Саваоѣъ,
 Святый Израилевъ.
 5 ^жСѣди та мълчи, и влѣзь въ тѣмнинѣ-тѣхъ,
 Халдейска дщери;
^зЗащото нѣма вече да тя наричатъ господарка на царства-та.
 6 ^иРазгнѣвахъ ся на людіе-тъ си,
^иОмьрсихъ наслѣдіе-то си,
 И прѣдадохъ ги въ рѣжж-тѣхъ ти;
 Но ты имъ не показа милость:
^иТы си твърдѣ отгичила яремъ-тъ си
 вързъ стареца.
 7 И рекла си: Въ вѣкъ ^ище бждж господарка,
 Та ^ине си турила това въ сърдце-то си,
^иНито си поменѣла сетнины-тъ на това.
 8 Прочее чуй сега това, ты сласлолюбива,
 Която сѣдишь безгрыжня,
 Която говоришь въ сърдце-то си:
^аАзъ съмъ, и освѣн мене нѣма другъ:
 Нѣма да сѣдѣж вдовица,
 И ^инѣма да знаѣж бесчадіе.
 9 ^иТѣзи и двѣ-тъ ще дойдѣтъ вързъ тебе
^иВнезапу, въ единъ день,
 Бесчадіе и вдовство:
 Ще дойдѣтъ вързъ тебе напълно,
^иВъ множество-то на омаюванія-та ти,
 Въ голѣмо-то изобиліе на обаянія-та ти.
 10 Защото ^иси държила на лукавство-то си,
 И рекла си: ^иНе мя види никой:
 Мудрость-та ти и знаніе-то ти тя изманихъ:
^иИ рекла си въ сърдце-то си:
 Азъ съмъ, и освѣн мене нѣма другъ.
 11 За то ще дойде зло вързъ тебе,
 Безъ да знаешь отъ дѣ ся ражда:
 И бѣда ще нападне на тебе,
 Безъ да можешъ да ѣхъ върнешъ:
 И ^игубель ще дойде внезапу вързъ тебе,
 безъ да знаешь.
 12 Застани сега съ обаянія-та си,
 И съ множество-то на омаюванія-та си,
 Въ които си ся трудила отъ младость-тѣхъ си;
 Ако можешъ ся ползува,
 Ако можешъ ся укрѣпи.
 13 ^иУморила си ся въ множество-то на съвѣтъ-тъ си:
^иНека застанѣтъ сега небогледци-тъ, и звѣздочетци-тъ,
 Прѣдвѣщатели-тъ по новолуніе,
 И нека ти избавятъ

- Отъ това което ще дойде вързъ тебе.
 14 Это ^итъ ще бждѣтъ като плѣвѣж:
 Огнь ще ги изгори;
 И ще можѣтъ да избавятъ себе си отъ силѣ-тѣхъ на пламыкъ-тъ:
 Не ще остане вжгланъ да ся огрѣе ^инѣкой,
 Нито огнь за да сѣдне прѣдъ него.
 15 Такъвизъ ще ти бждѣтъ онѣзи, съ които си ся трудила,
 И търгувала отъ младость-тѣхъ си:
 Ще бѣгатъ скытающе ся всякой въ стра-нѣ-тѣхъ си;
 Никой не ще тя избави.

ГЛАВА 48.

- 1 Чуйте това, доме Іакововъ:
 Който сте ся нарекли съ Израилево-то име,
 И ^икойто излѣзохте изъ Іудинъ-тъ источникъ:
^иКойто ся кълнете въ име-то Господне,
 И си напоминаете за Бога Израилева
 Но ^ине съ истинѣхъ, нито съ правдѣхъ.
 2 Защото зематъ име-то си ^иотъ святый-тъ градъ,
^иИ ся утвърждаватъ на Израилевый-тъ Богъ:
 Име-то му е Іеова Саваоѣъ.
 3 ^иОтъ тогазы възвѣстихъ древни-тъ дѣла:
 И излѣзохъ изъ уста-та ми, и ги прогласихъ:
 Направихъ ^ивъ внезапно, ^ии станѣхъ.
 4 Понеже познавахъ че си жестокъ,
 И ^ивратъ-тъ ти е желѣзна жила,
 И чело-то ти мѣдно.
 5 ^иА отъ тогазы ти възвѣстихъ ^итѣзи нѣща:
 Прѣди да станѣтъ прогласихъ ти ^ивъ,
 За да не речешъ: Идолъ-тъ ми ги направи:
 И изваяно-то ми, и излѣяно-то ми ги заповѣда.
 6 Ты си чужъ: виждь всичко това:
 И не ще ли обявите?
 Отъ сега ти прогласявамъ новы нѣща,
 И скреты, които ты не си знаахъ.
 7 Сега станѣхъ, а не отдавна,
 И прѣди тойзи день нито си слушалъ за тѣхъ,
 За да не речешъ: Это, азъ знаахъ това.
 8 Нито си слушалъ, нито си знаахъ,
 Нито отъ начало сѣхъ были отворены уши-тъ ти;
 Защото знаахъ че щѣше да ся докарашь много невѣрно,
 И ^иотъ ^иутробѣ-тѣхъ нареклъ си ся прѣстѣпникъ.

д Рим. 12; 19.

е Гл. 43; 3, 14. Іер. 50; 34.

жс 1 Пар. 2; 9.

з Ст. 7. Гл. 13; 19. Дан. 2; 37.

и Вжж. 2 Пар. 24; 14. 2 Іер.

28; 9. Зах. 1; 15.

і Гл. 43; 28.

к Втор. 28; 50.

л Ст. 5. Откр. 18; 7.

м Гл. 46; 8.

н Втор. 32; 29.

о Ст. 10. Соф. 2; 15.

п Откр. 18; 7.

р Гл. 51; 19.

с 1 Сол. 5; 3.

т Наум. 3; 4.

у Псал. 52; 7.

ф Гл. 29; 15. Іез. 8; 12. 9; 9.

х Ст. 8.

и 1 Сол. 5; 3.

и Гл. 57; 10.

и Гл. 44; 25. Дан. 2; 2.

и Наум. 1; 10. Мал. 4; 1.

а Псал. 68; 26.

б Втор. 6; 13. Гл. 65; 16.

Соф. 1; 5.

с Іер. 4; 2. 5; 2.

е Гл. 52; 1.

д Мих. 3; 11. Рим. 2; 17.

е Гл. 41; 22. 42; 9. 43; 9. 44;

7. 8. 45; 21. 46; 9. 10.

жс Іас. Нав. 21; 45.

з Ісх. 32; 9. Втор. 31; 27.

и Ст. 3.

і Псал. 58; 3.